O tlumočnickém zápise, jenž představuje důležitou pomůcku v procesu konsekutivního tlumočení, pojednávají zejména preskriptivní práce. Notaci považují za významnou oporu pro tlumočníkovu paměť a navrhují principy, jimiž by se tlumočníci měli při psaní poznámek řídit pro dosažení optimálního zápisu.

Studií, jež by podrobně zkoumaly vliv notace na kvalitu tlumočnického převodu, je však velmi málo. Možnost objektivního hodnocení kvality tlumočení totiž nadále mnoho odborníků odmítá, přestože v praxi jsou tlumočníci hodnoceni velmi často. Experimenty a hodnocení v této oblasti výzkumu je též obtížné provádět kvůli malým vzorkům, neautentickým laboratorním podmínkám a vysoké individuálnosti jak notace, tak tlumočnických výkonů.